

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Von Aschenbach & Voss GmbH

Strona przeciwna: Hauptzollamt Duisburg

Sentencja

Złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (sąd ds. finansowych w Düsseldorfie, Niemcy) postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2019 r. wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – VK / An Bord Pleanála

(Sprawa C-739/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług przez adwokatów – Dyrektywa 77/249/EWG – Artykuł 5 – Spoczywający na wizytującym prawniku świadczącym usługę polegającą na reprezentowaniu klienta w krajowym postępowaniu sądowym obowiązek współpracy z prawnikiem uprawnionym do występowania przed sądem rozpatrującym sprawę – Granice]

(2021/C 182/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VK

Strona przeciwna: An Bord Pleanála

przy udziale: The General Council of the Bar of Ireland, The Law Society of Ireland and the Attorney General

Sentencja

Artykuł 5 dyrektywy Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że:

- z punktu widzenia celu prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości nie stoi on jako taki na przeszkodzie temu, by wizytujący prawnik świadczący usługę polegającą na reprezentowaniu swojego klienta podlegał obowiązkowi współpracy z prawnikiem uprawnionym do występowania przed sądem rozpatrującym sprawę, który w razie potrzeby będzie odpowiadać przed tą instytucją, w ramach systemu nakładającego na prawników obowiązki z zakresu etyki zawodowej oraz obowiązki proceduralne sprowadzające się do wymogu przedstawienia sądowi rozpatrującemu sprawę wszystkich materiałów prawnych, legislacyjnych lub orzeczniczych mogących mieć wpływ na prawidłowy przebieg postępowania, z którego to obowiązku zwolniona jest jednostka, która zdecydowała się samodzielnie bronić swoich interesów;
- z punktu widzenia celu prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości obowiązek współpracy świadczącego usługę prawnika wizytującego z prawnikiem uprawnionym do występowania przed sądem rozpatrującym sprawę w ramach systemu, w którym prawnicy ci mają możliwość zdefiniowania ról każdego z nich, przy czym rola drugiego z nich polega zwykle na wspieraniu świadczącego usługę prawnika wizytującego w celu umożliwienia mu zapewnienia dobrej reprezentacji klienta i właściwego wykonania obowiązków ciążących na nim wobec rzeczonego sądu, nie jest nieproporcjonalny;

- ogólny obowiązek współpracy z prawnikiem uprawnionym do występowania przed sądem rozpoznającym sprawę, niepozwalający na wzięcie pod uwagę doświadczenia posiadanego przez świadczącego usługę prawnika wizytującego, wykraczałby poza to, co konieczne do realizacji celu prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości.

(¹) Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Firma Z / Finanzamt Y

(Sprawa C-802/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 90 ust. 1 – Obniżenie podstawy opodatkowania – Zasady określone w wyroku z dnia 24 października 1996 r., Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) – Dostawy produktów leczniczych – Przyznanie rabatu – Hipotetyczny charakter pytania prejudycjalnego – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2021/C 182/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Firma Z

Strona przeciwna: Finanzamt Y

Sentencja

Artykuł 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że apteka mająca siedzibę w jednym z państw członkowskich nie może obniżyć podstawy opodatkowania, w przypadku gdy dokonuje ona dostaw produktów leczniczych – jako dostaw wewnątrzspółnotowych zwolnionych z podatku od wartości dodanej w tym państwie członkowskim – na rzecz kasy obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego znajdującej się w innym państwie członkowskim oraz przyznaje osobom objętym owym ubezpieczeniem rabat.

(¹) Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen – Szwecja) – Danske Bank A/S / Skatteverket

(Sprawa C-812/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 9 – Podatnik – Pojęcie – Artykuł 11 – Grupa VAT – Zakład główny i oddział spółki znajdujące się w dwóch różnych państwach członkowskich – Zakład główny wchodzący w skład grupy VAT, do której nie należy oddział – Zakład główny świadczący usługi na rzecz oddziału i przypisujący mu koszty tych usług]

(2021/C 182/21)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen